



Arrest

nr. 204 542 van 29 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229 bus 1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 10 maart 2018 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2018 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2018.

Gehoord het verslag van de voorzitter van de Raad G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. VUYLSTEKE, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 16 maart 2012 dienden verzoekers een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 17 augustus 2012 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om

machtiging tot verblijf van 16 maart 2012 ongegrond wordt verklaard. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.3. Bij arrest nr. 95 016 van 14 januari 2013 vernietigde de Raad de beslissing van 17 augustus 2012 waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard.

1.4. Op 16 december 2013 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding opnieuw om verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen af te wijzen. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.5. Bij arrest nr. 123 351 van 29 april 2014 vernietigde de Raad de beslissing van 16 december 2013 waarbij verzoekers' machtigingsaanvraag van 16 maart 2012 wordt afgewezen.

1.6. Op 10 september 2014 besliste de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 16 maart 2012 ongegrond te verklaren. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.7. Via een op 6 december 2016 gedateerd schrijven dienden verzoekers een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.8. Bij aangetekend schrijven van 28 april 2017 dienden verzoekers een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.9. Bij aangetekend schrijven van 2 mei 2017 dienden verzoekers een derde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 19 juli 2017 de beslissing waarbij verzoekers' tweede en derde aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk worden verklaard. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.11. Bij arrest nr. 197 094 van 21 december 2017 vernietigde de Raad de beslissing van 10 september 2014 waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 16 maart 2012 ongegrond wordt verklaard.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 25 januari 2018 nogmaals de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag van 16 maart 2012 ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 12 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.03.2012 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[D.A.] [...]

+ echtgenote :

[D.R.] [...]

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten onontvankelijk werd verklaard op 13.06.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door [D.A.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 23.01.2018)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken."

Dit is de bestreden beslissing.

1.13. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 29 maart 2018 de beslissing om verzoekers' aanvraag om hen, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te machtigen in te willigen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet dient te worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt ter terechtzitting op dat verzoekers geen belang meer hebben bij hun beroep tegen de beslissing van 25 januari 2018 waarbij hun eerste aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard. Hij wijst erop dat zij ondertussen immers reeds tot een verblijf in het Rijk werden gemachtigd.

De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Aangezien verzoekers reeds tot een verblijf in het Rijk zijn gemachtigd blijkt niet dat zij nog enig belang hebben bij een eventuele vernietiging van een beslissing waarbij een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf wordt afgewezen.

Verzoekers' raadvrouw houdt ter terechtzitting voor dat verzoekers toch nog een belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien hen een verblijfsmachtiging werd toegekend op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en niet op basis van artikel 9ter van deze wet en omdat de toegestane verblijfsmachtiging van tijdelijke aard is. De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat, ongeacht de rechtsgrond, verzoekers hoe dan ook actueel reeds tot een verblijf in het Rijk zijn

gemachtigd en dat in regel een verblijfsmachtiging die wordt toegestaan initieel van tijdelijke aard is. Er wordt, met de ter terechtzitting gedane uiteenzetting, niet aannemelijk gemaakt dat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing tot een wijziging van verzoekers' huidige verblijfsrechtelijke toestand kan leiden. Verzoekers' raadvrouw toont met haar uiteenzetting niet aan dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van de in casu bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK